

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

JAINA DHARMA PRAKASHA.

પૃ. ૧૩ મું અંક. ૧૯૫૩ના બેઠક સુદ ૧૫ અંક ૩ એ

માલિની

મનમિ વનમિ કાયે, પુણ્ય વીમ્બપૂર્ણા, ।
સ્ત્રિમુવનમુપકાર શ્રેણિભિઃ પ્રિણેયંતઃ ॥
પરમુણપરમાણુન્, પર્વતી કૃત્ય નિત્યં ।
નિજ હૃદિ વિકસંતઃ સંતિ સંતઃ કિયંત ॥૧॥
પ્રગટ કર્તા.

જૈન ધર્મ પ્રમારક સમા.
ભાવનગર.

શક ૧૮૧૯

સને ૧૮૬૭

અમદાવાદ—“અંગ્રેજી વર્તમાનપત્રકર શ્રી નીલકંઠ પ્રેસ.”માં
નથુભાઈ રતનરાવે ભારતીયાએ છાપી પ્રસિદ્ધ કર્યું
મૂલ્ય વર્ષનો ૩૧ પૈાબેજ વખતે આના
પ્રુટક અંક એકના બે આના.

અનુક્રમણિકા.

વિષય

પૃષ્ઠ

૧. મનને ઉપદેશ. (૫૨)
૨. સકપાય કુટુંબ કથા.
૩. મુનિરાજશ્રી વશિષ્ઠવિજયચરિત્રને ડાકતર દેવનંદને લખેલો હિતોપદેશ.
૪. મોહ શું કરે છે ?
૫. નિવિવાકયામૃત.

ચોપાનીયું રખડતું મુકીને આશાતના કરવી નહીં.

આહકેને ભેટ.

મુનિરાજ શ્રીવૃદ્ધિચંદ્રજી જન્મ ચરિત્ર.

ગયા વર્ષની ભેટ તરીકે નિર્માણ કરેલું આ ચરિત્ર હવે તૈયાર થાય છે. છપાઈ બહાર પડેથી લવાજમ મોકલનારા સર્વે આહકેને તરતજ રવાને કરશું માટે લવાજમ ના મોકલ્યું હોય તેમણે તરતજ મોકલાવવું બેરના પોસ્ટેજ માટે અરથો આપો વધારે મોકલવો. તત્તી.

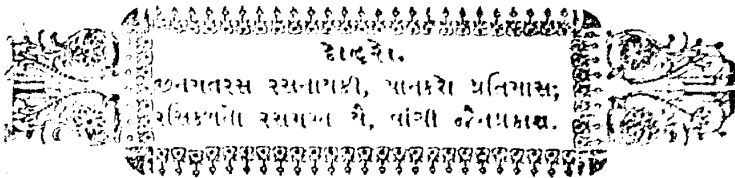
શ્રીત્રિપષ્ઠિ શક્તાકા પુરૂષ ચરિત્ર.

વર્ષ ૩ જી

પહે ત્રીજી ને ચોથું જેમાં ૧૩ તીર્થંકર, ૨ ચક્રવર્તી, ૫ વા-સુદેવ, ૫ બળદેવ ને ૫ પ્રતિવાસુદેવના ચરિત્રો આવશે. તેના બેતર, નેશાળનો પહેલો હીમાચી અંક જેઠ મારામાં બહાર પડેલો. કેટલીક અગવડના કારણથી વિતરણ થયો છે. આ ચરિત્રની રસીકતાને ઉપદેશકપણ અનુદન પ્રશંસનીય છે. કિંમત રૂ.૧૫ પોસ્ટેજ સાથે. ભાવનગરના આહકેનો રૂ.૧૫ તત્તી.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

JAINA DHARMA PRAKASHA.

સ્તક ૧૩ મું. શક ૧૮૧૯ જેઠ શુદ્ધ ૧૫. સંવત ૧૯૫૩ આંક ૩ જી.

મનને ઉપદેશ.

રાગ ખીસુ.

હે મન મર્કટ શું ચિત વળે, સાર રૂપિત બન બાર તું તાણે. હે મન ૦ એ ૧.
 વિપમય આ નિપયો દુઃખકારી, સુખદ ગણે શું અંતરધારી; હે મન ૦ ૧
 મિચ્યા નિજ મોટપ તું નાણે, ગર્વ વધા ઉરમાં શું આણે. હે મન ૦ ૨
 મૂઢ બની આ નર બન ટાણે, કુદી પડે કાં દુઃખની ખાણે, હે મન ૦ ૩
 નૃહાને તું સાચું માને, શુભ શિક્ષા ધરતું નથી કાને. હે મન ૦ ૪
 શરણુ અંતકરે તુજ સિર ગાળે, સમગ્ર સમગ્ર કહું તુજ શુભ કાળે. હે મન ૦ ૫
 મોહ તણે વશ થઈ તું ચાલે, દોષ લદી બહુ શું ઉર મ્હાલે. હે મન ૦ ૬
 અપલકૃતિ તુજ ઉરમાં છાપે, તે બહુ બાર શરીરિને આપે. હે મન ૦ ૭
 તું નિજ સુખના મૂલ શું કાપે, આપ અધમ યઈ અવશ્યુ ચાપે. હે મન ૦ ૮
 સમગ્રે તો શિક્ષા શદી લેજે, ઇચ્છી નર્મદ શિવમાં વહેજે. હે મન ૦ ૯

૧ વાચકર. ૨ પુત્ર, કાળ. ૩ પ્રાણીને.

સકપાય કુટુંબ કથા.

દુષ્ટો પામતા યોગ્ય મનુષ્ય જન્મને પામીને આત્મસુખાર્થી પ્રાણીઓ સર્વદા ધર્મને નિષેવત કરવો. તેમાં પણ દુષ્કર્મ પાંધવાના કપાલભૂત, સુખ-શ્રીમાં અંતરાયકારી અને તપસ્યામાં વ્યાધિ તૃણ કપાયોને તો સમજીને એ પ્રથમથીજ તજવા. સકપાયી મનુષ્ય શુભવાન હોય તોપણ સજ્જનો તેનો સંગ મિલ્લતા નથી કેમકે વિષયકલ્પ દીર બોલત કોઇપણ પ્રાણી વાંછતું નથી. જેમ પ્રજ્વલિત થયેલો અગ્નિ મોટા અરણ્યને પણ ક્ષણવારમાં પાળી દે છે તેમ કપાયો વશ થયેલ પ્રાણી જન્મ પર્વે કપાર્જિત કરેલા તપને બચ્ચ કરી નાખે છે. જેમ નીલીવાસિત વસ્ત્રને વિષે કસુયાનો રંગચડવો અશક્ય છે તેમ કપાયવડે કલુષિત ચિત્તવાળાને ધર્મનો રંગ દુઃસાધ્ય છે. જેમ અસંત-નીચ જ્ઞતિને અડેલ માણસ સ્વાર્ણવારીવડે પણ શુદ્ધ થતો નથી તેમ સકપાયી પ્રાણી તપસ્યાવડે પણ શુદ્ધ થતો નથી. એક દિવસનો જ્વર તો માત્ર છ મહીનાના શારીરીક બળનુંજ હરણ કરે છે, પરંતુ કોષ તો એક ક્ષણમાત્ર કરવામાં આવે તો કોઠ પૂર્વ પર્વત કરેલા તપને હરણ કરે છે. સન્નિપાત જ્વરવાળા મનુષ્યની જેમ કોષવડે વ્યાકુળ થયેલ મનુષ્ય કુલાકુલના વિવેકમાં વિદ્વાન હોય તોપણ વડ થઇ જાય છે. ચિત્ક્રુષ્ટ અને અસંત તપવડે દેવતાઓના મનનું આકર્ષણ કરનાર કરતનામના યુનિ કોષવડે નરકમાં ગયા છે; વિવેકરૂપ લોચનનો ધ્વંસ કરવાવડે આત્માને અંધ કરનાર 'માન' નામે અંધકાર પ્રાણીને નરકરૂપ ખાડામાં નાંખી દે છે; અત્યંત શક્તિવાન વીર જિનેશ્વર પણ સદજ્ઞ માત્ર જોતનું અભિયાન કરવાથી નીચ જોતમાં આવતયા છે. જાનિ, લાભ, કૃપા, એમનાં, જાળ, રૂપ, તપ અને ધનનું અભિયાન કરવાથી પ્રાણી તેની તેની દાની પ્રમે પામે છે. અચલની ખાણ, દોષરૂપ અંધકારનો પ્રસાર કરવામાં રાત્રી તૃણ અને અભિયાની માતા 'માયા' જે કે દુર્ગતિમાંજ લઇ જતારી છે, તે તજવા જોગ્ય છે. પૂર્વ જન્મમાં મદા ક્રીડાય તપ તોચા છતાં ભવ સમુદ્રનો પાર પામતા સર્ગ્ય એવા મહીનાથ પ્રભુ માયાવડે સ્ત્રીપણાને પામ્યા છે. દોષ માનનો આકર, સર્વ પ્રકારના સહયશ્ચર્ય વૃદ્ધોને બાળકાને અગ્નિ તૃણ અને કળીનું ક્રીડાગ્રહ એવો 'લોભ' પ્રાણીને કષ્ટ સમુદ્રમાં ક્ષેપન કરે છે. પીય વસ્ત્રોત્ર સંપત્તી ભૈરવના લોભવડે લગ્ન અગ્ર વસ્ત્રો વસ્ત્રો સુભાગ્ય અકારની અગ્નિને બળતા થયે છે. આ

સકપાય કુટુંબ કથા.

૩૫

પ્રમાણે એકે કપાયને આદરવાથી પણ કરદમ્ભનિ, વીરજિન, મહીનાથ અને સુભૂમ નરેશ્વર ગદા અનર્થને પામ્યા છે તો જ્યાં એક સાથે ચારે કપાય જળવત્તરપણે વર્તતા હોય તેની તો વાતજ શી કરી? કપાયનો પરિહાર કરવાથી મનુષ્ય જગતમાં માનનીય થાય છે અને દેવતાઓ પણ તેને પૂજ્ય ગણે છે. આ ચારે કપાયો આત્મહિતૈર્થીએ આદરવા યોગ્ય નથી. તેના કુટુંબ વિષયને અતાતી આપનાર અને કપાયો બહુ ખરેખરો ખેદ હત્યના કરનાર સકપાયી કુટુંબનું દૃષ્ટાંત આ પ્રમાણે છે તે લઘુ પૂર્વક વાંચો —

આ જાણુદ્વિપના વારતક્ષેત્રમાં સ્વર્ગપુરી સરખું ત્રિકલિવાન વિજય-વર્દન નામે નગર છે. તે નગરમાં વરદક પ્રવૃત્તિવાળો, શ્રેષ્ઠ ગુણોની શ્રેણીનું પાત્ર, અને લક્ષ્મીવાન રૂદ્રદેવ નામે શ્રેષ્ઠિ વસે છે. તે ગુણવાન છતાં પણ રોષરૂપ દોષે કરીને દૂષિત થયેલો છે. જેમ લીંબરો ત્રણે દોષ (વાત, પિત્ત, કફ) ને હણનારો છે છતાં પણ કટુપણના દોષે કરીને લોકોમાં દુષિત ગણાય છે. તે રૂદ્રદેવને ભર્તારમાં ભક્તિવાળી અને ગુણવત્તી છતાં પણ અગ્નિશિખા સદસ રોષે કરીને અગ્નિશિખા નામને સાર્થક કરનારી સ્ત્રી છે. તે અનેને નિમિત્તે કે અનિમિત્તે વારંવાર ક્રોધનો ઉદ્ભવ થયા કરેલો હતો તેથી સ્નેહ યુક્ત આલાપસંલાપ કે હાસ્ય તેઓ પરસ્પર કપારે પણ કરતા નહોતા.

તેમને સાંસારિક ગુણ જોગવતાં અનુક્રમે કુંગર, કુડંગ અને સાગર નામના ત્રણ પુત્રો થયા. તેઓ યૌવનાવસ્થા પામ્યા એટલે શિક્ષા, નિષ્કૃતિ અને સંવ્યયા નામની ત્રણ ધૃત્ય પુત્રીઓ સાથે તેમનું અનુક્રમે પાણી સંહણ કરાવ્યું. તે શેડ અને તેના ત્રણ પુત્ર ગળીને ચારે જણાએ યૌવનાવસ્થા સ્ત્રીઓ સમીપ જાયે ચારે કપાયને લેવા લીધા હોય તેમ ચારે કપાયે અનુક્રમે એકે બેકાનો આશ્રય કરીને રવા દતા. રૂદ્રદેવ અને અગ્નિશિખા ક્રોધવટે નિષ્કૃત ગુણવાળા હોવાથી મંદિરમાંથી નેમજ યૌવના પુત્રોમાં પણ કપારેય શિતળતાને પામતા નહોતા. કુંગર અને તેની સ્ત્રી શિક્ષા કરીને તામાં ગળી ગયા હોય તેમ માન આપવા યોગ્ય વડિલાદિને વિષે પણ પાત્ર વડે કિંચિત્ માત્ર નમ્રતા ધારણ કરતા નહોતા. કુડંગ અને નિષ્કૃતિ યૌવનાના સ્વજનોમાં પણ માયા પ્રપંચવડે કપાની તત્પરતાવાળા હોવાથી કપારે પણ ક્રોધના વિચાસપાત્ર થતા નહોતા. સમુદ્ર સરખા દુષાર લોકમાં નિમિત્ત થયેલા સાગર અને સંવ્યયા આખા જગતનું દ્રવ્ય પેતાને સમર્પિત કરતા તે સમર્પતા હતા. આ પ્રમાણે પૂર્વકર્મના અનુભવાથી થયેલા કપાયના મહત્ત્વ

૩૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જિહ્વથી ઉચ્ચ રોગવડે નેત્ર દેહ વિગ્નના પામે તેમ તે ચારે દંપતી અર્થાત્ તેનું કુટુંબ બધું સીડળના પામતું હતું.

એકદા રૂદ્રદેવ પોતાની સ્ત્રીને રોકેલ વડે કહેતા લાગ્યો કે—હું કાંતાં યૌવનાવસ્થા સંધારી પ્રુરોગને પણ વિકારના બહુળપણને ઊત્પન્ન કરનારી છે કહ્યું છે કે—

ઔચ વિકારીભ્યેવ મનઃ સંયમિનામયિ ॥

રાજમાર્ગેડાંપ રોહંતિ, માદૃત્કાલે કિલાંકુરાઃ ॥૧॥

“સંયમી પ્રુરોગનું મન પણ યૌવનમાં વિકાર કરે છે. નેત્ર વર્ણાવસ્થા રાજમાર્ગમાં પણ અંકુર વેગે થાય છે તેમ!”

હે પ્રિયા! આ તારા પ્રુરો વિકારના બહુળપણથી પોતાની સ્ત્રીગોને તથા સંયેલા છે તેથી અત્યારથીજ નિનયને તજી કંઈને તારી આગામી વિમુખ વળે છે; અને તારી વહુઓ પણ યૌવનવડે ઊન્મત્ત ચિત્તવાળી થઈ સતી પોતાના આત્માને બહુ માનતી સતી તારી ભક્તિ કરતી નથી. અરેઅર પોતાનું આ મુખ્ય ફેરલું છે તે કમરેજ છતો વળણી શકતા નથી તેથી વળને લમણા પણ મરણ થાય અને વળને બહુ કાળ પર્વેન હતી પણ શકાય. તેથી જે વૃદ્ધ વસ્થા પ્રાપ્ત થાય તો જેમાં સર્વે ક્રિયા પરાધીનપણે રહેલી છે એવી તે આ વસ્થા દમ્બવાનને પણ દુઃખે નિર્વાલ થઈ શકે એવી છે તો નિર્ભયની તો વાત જ રી કરતી તેથી આગળ ઉપર વળે વિશ્વાનિ મળતા માટે આ દમ્બર સો નેમા આપું છું તેનું જાણ તારી પાસે રાખજે અને આત્માત હે પ્રિયા! તું તારી વહુમાંથી કોઈને પણ કહીશ નહીં.”

આ પ્રમાણે તેણે બધી વાત ગાળણે કરી પડેલુ જીવનો આંતરે એ લી તેની વચલા પૂતની નિવ્રતિ નામની વહુએ બાંધી પરાપર સંબંધનું.

એકદા દૂરીને એકાંતમાં એકિએ અગ્નિશિષ્યાને કહ્યું કે હે વળને! આ એક દમ્બર દિનાર છું જમિમાં બેસવું છું તે તું જો. કદી વિશુચિત્ર (કાલેરા) જેવા આકસ્મિક રોગથી અથવા વિપદાક્રી માટે અકર્યાત મરણ થાય તો પરલોકના આર્ગમાં સાવનારા પથીને સજ્જત રૂપ સંબળ આપેલા સુભનિમિત્તમાં તેનો વ્યય કરીને તેનું ભાવું તું અને જાળાવજે. પ્રુરોગી અવગણના કરીને પણ હે કાંતા! તને સંપૂર્ણ વિશ્વાસથી આ સુખ લોક ત કહ્યું છું મારણ કે સ્ત્રી જાતીર સમગ્રુખ દુઃખવાળા હોય છે; અર્થાત પુરુષ તર એક જીવના સુખે સુખી અને દુઃખે દુઃખી થાય છે.

અકષાય કૃદ્ધા ઇયા.

૩૭

આ પ્રમાણેની હકીકત દ્રઢરૂપે જાણી રીતે પોતાની પ્રિયતાને હકીકતો પશુ જીવંતને અંતરે રહેલા તેના કુકંગ નામના પુત્રે આપત તે વાત સાંભળી.

એકદા નિરૂત્તિ અને સચ્ચા અને વહુ એકઠી થઈ એકતે નિરૂત્તિએ પોતે સાંભળેલી વાત તેને કરી સંભળાવી. પછી જાને એ મળીને નિર્ણય કર્યો કે “આપણે દ્રમ પશુ રીતે સામુને બોળતાને સાસરાએ આપેલું દ્રવ્ય પકાવી લેવું અને પછી સમભાણે વેચવું.” આ પ્રમાણેના નિર્ણય કરીને એક વખત પોતાની સાસુ પાસે જઈ કપટવડે આંખમાં આંસુ લાવીને તે જાને કહેવા લાગી કે. “હે માતાજી ! અમારી જોડાણી શિક્ષા તો ગર્વવડે મદોન્મત થયેલી હોવાથી તમારો સ્નાન અભ્યંગનાદિ વડે સત્કાર કરતી નથી તેજ પ્રમાણે અમે પણ યોગ્યનવડે ઉન્મત્ત મિત્તવાળી બંધને આજ સુધી તમારો સ્નાનાદિવડે સત્કાર કર્યો નથી. પરંતુ હમણાં તે વાત વિચારમાં આવતાં પશ્ચાત્તાપ રૂપ અગ્નિવડે અમારો આત્મા બળી જાય છે તેથી તેને આપણે સત્કાર કરતા રૂપ જળવડે શાંત કરવા ઇચ્છીએ છીએ.”

આ પ્રમાણે કપટ યુક્ત વચનવડે સાસુના મનને વશ કરીને પહેલે દિવસે નિરૂત્તિએ સ્નાન અભ્યંગન પૂર્વક તેને સારી રીતે બોળતકુશલ્યું. બીજે દિવસે સચ્ચાએ પણ અલાદર પૂર્વક ઘેબર વિગેરે પકવાનો વડે તેની બકિત કરી. આ પ્રમાણે ઓછાંનરે તે જાને વહુઓએ વધતી વધતી સત્ક્રિયા વડે સાસુની બકિત કરવા માંડી. તે જાને વહુઓના કૃત્રિમ વિનયે કરીને સાચા દિલની બકિતવડે વશ થાય તેમ વશ થઈ સતી અગ્નિશિક્ષા વિચારવા લાગી કે—“કેટલીજ વહુઓ શોકવતી જીમ અદર્શિશ સમુના છીદ્ર જોવામાં તબર દોષ છે એટલુંજ નહીં પણ સર્વથા કળક કર્યો કરે છે. કેટલીએક વહુઓ સાસરાના ઘરમાં આવે છે કે તરતજ પોતાના પતિને ઓછી વધતી વાતો કરીને સ્વચ્છંદપણે પોતાને વશ કરી તેના માળખાંથી જુદો પડે છે. આવી વહુઓ તો સ્થાને સ્થાને હોય છે પરંતુ સાસુમાં, બેસારમાં અને નાણુંદ મત્તે રહેવાળી, વિનય કરવામાં ઉચુક્ત અને સાક્ષાત્ દેહ ધારી લાક્ષી હોય તેવી વહુઓ તો કવચિતજ દક્ષિણે પડે છે. પરંતુ પૂર્વજ પુણ્યવડે કુદીન, શીળસપત્ર અને સુશ્રુષા કરવામાં ઉદ્યમવાળી આ બે વહુઓ મને મળી છે. સ્ત્રી જાતિને આદિતીય વિશ્વાસના સ્થાનરૂપે અને પુત્ર કરતાં પશુ વિશેષ તેજને આનંદ આપનારી પુત્રીઓ પુણ્યવડે પ્રાપ્ત થાય છે. દેવની

૩૯

શ્રી જિવનમર્ગ પ્રકાશ.

પ્રતિકૃતતાથી તે તો મને પ્રાપ્ત થયેલ નથી પરંતુ દૈવની અનુકૃતતાથી એ નિકૃતિ અને સંશય-ભ્રે-પુત્ર વહુનોરે પુત્રીઓનું પ્રાપ્ત થયેલી છે. એ બંને વહુઓ ને આ પ્રમાણે યાવજીવન મર્યેન મુશુપા કરનારી મળી આવી છે-તો મારા પતિએ ગુમાવેલો આર્થેશું આશાને વિશ્વાસ આપવાના હેતુ વૃત્ત દ્રવ્ય હવે ગુમા રાખવાનું મારે શું કામ છે? આવી બલિનિષ્ટ વહુએ શ્રી કાંતમણ ગોપાતા ગોચ નથી માટે આ બંનેને ને આપેલો નિધિ ખતાવું કદી મને અકરમાત્ મૃત્યુ પ્રાપ્ત થઈ જાય તો આ બંને વહુઓનું બક્તિ પણ મારે માર્થે રહી જાય માટે એ દ્રવ્યનું સ્થાનક જતાંતોને હું તેમની બક્તિની અનુભૂતિ થાકું. મારી મોટી વહુ શિલાએ તો સર્વ કાંઈમાં આદકારદ મને તજ દીધેલી છે તેથી તેને મારે કાંઈ આ દ્રવ્યનો વિભાગ આપવા ને લું નથી.”

આ પ્રમાણેનો નિકૃતિને સંશયની કૃષિ બક્તિમાં સરકાવાયું મેં નનારી અગ્નિશિખાએ વિચાર કર્યો. બુદ્ધો ગાયાની પ્રજ્વળતા! તે કઈ દેવોરી છે!

અનુભૂતિ.

મુનિરાજ શ્રી વક્ષમ વિજયજીએ ડાકતર હોર્નલને લખેલો હિતોપદેશ.

અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૨૭ થી.

અર્થે મેં મન પ્રાપ્ત કરેલો સાર ચઢી દે, બે સ્થાનમેં દાન દેના કિં મન પેદા કરકે સંશય કરકે જગીનમેં ગાડકે માર્થના કરની કિ ‘હે ઇશ્વર આસા કરિયો બે ગેરે જીવતે જીવતે ચદ મન મુલે કાદના ન પડે!’ ત મારંસ બક્ષાયુમેં, સરાળ પીતમેં, પરાઈ સ્ત્રી ગમન કરમેં, વેરયા ગમન રતમેં, ઇલાદિ અલેક પ્રકારકે પાપમેં મન લગાના સો મન પ્રાપ્ત કરમેં સાર નહી દે. કિંતુ પ્રાપ્ત કાપેમે મનકું અપની શક્તિએ અનુસાર મર્ગ મારમેં લગાના ચાલિયે. ક્યોંકિ મસ જીવકા બિલના મન મર્મમેં લગતા લિતનાહી સંદલ દે આહી રાં અનર્થકા-સંસારકા કારણ દે. મસ વારતે અપની શક્તિ હોવેતો અપની શક્તિકા ચોથા હિરસા વરર મર્મ કાપમેં લગા ચાલિયે. યદિ ઇતની શક્તિ ન હોવેતો દસમા હિરસાને અપારમમેં લગા

ઉદનોપદેશ.

૩૯

નાદિયે, શ્રી રચનાંગ રસકે યામે રચનાદે યામે ઉદ્દેશમે “આવક” ઇસ ૫૬૬
જ્ઞાપ્તિના લિખા હે, નિસમે લિખા હેકે. ‘ગુણવાલે સાત ક્ષેત્રમે’ ને અપના
ન્યાયોપાર્જિત ધન એવે-લગાવે તિસકો “વ” કહેતે હે. અર્થાત્ આવક
શબ્દમે મદ નહી સમજના યાદિયે કિ ‘યદ્ શ્રીગણી અગતા એસવાસ
નમે’ ઠેનીલીકા નામ હે’ કિંતુ ને ઇસ આવક શબ્દકે અર્થ સહિત હોયે
સોડી અસલી ધર્મી ગૃહસ્થી ઠેની હે. કોળેતા નામ માત્ર ધારક હે. હિં ગોષ્ઠ
કાટવત. ઇસ વાસ્તે સાધુ, સાધ્વી, આવક, અવિકા, ગિરન પ્રતિમા, ગિરન
મંદિર, આર માન રૂપ સાત ક્ષેત્રમે’ અપના ન્યાયોપાર્જિત ધન લગાના
સોડી સુપાત્ર દાન હે; આર સોડી ધન પાનોકા સાર હે. તીયે યાત્રા આર પ્ર-
તિક્ષા કરાની યહની સુપાત્રમે ગિને ગતે હે. ઇસ વાસ્તે નવ ક્ષેત્રભી ક-
હે ગતે હે.

દાનકે પાંચ બેદ હે—સુપાત્રદાન (૧) અબાધદાન (૨) અનુકંપાદાન (૩)
ઉચિતદાન (૪) કીર્તિદાન (૫)

સુપાત્ર દાનકા સ્વરૂપ લિખ દિયા હે. (૧)

અબાધદાન ઉસકો કહેતે હે ને અપની શક્તિકે અનુસાર ધન સગાકે
અથવા અન્ય કિસી પ્રકારસે મરતે હુયે જીવકા બચાવના. ઘેસે પોંગરાપોદ-
આદિ બનાવ કે, કસાધ અદિકે પાસસે જીવ છુડાયકે, તિન જીવેંકી આયુ
પથેન રક્ષા કરે હે. એસોકી કષ્ટાદિકમે મરતે હુયે મનુષ્યકો ઉચિતદાન દેના
શે. અબાધદાન કહા ગતા હે, (૨)

અનુકંપાદાન ઉસકો કહેતે હેકે કિસી ભૂળે, પ્યારે, લૂલે, પાંચુલે, દીન,
અનાથ, ગરીબ, દુઃખીકો દેખકે તિસકો દયા કરની. અજાદિ દેકે તિસકો
દુઃખ દૂર કરના. યદિ અપની શક્તિ ન હોવેતા મનમે એસી બાવનાન્યાયેકે,
મેં કયા કરે? મેરી શક્તિ નહી હે, યદિ મેરી શક્તિ હોવેતા તિસ કિસી
તરેબી ઇસકો દુઃખ દૂર કરના; એસે વિચારકે અન્ય કિસીકે પાસસેથી અપ-
ના બોર લેવેતા લગાયકે દુઃખી જીવકા દુઃખ દૂર કરના.

યતઃ ॥ નવ દારં પિહાવેદ્ મુંજમાળો મુસાવઝ ॥

અણકંપા જિણંદેહિ, સદ્દાણં ન નિવારિયા ॥૧॥

દદ્ધુણ પાણિનિવહં, મીમે ભવસાયરં દુરકત્તં ॥

અવિસેસઅણકંપં, દુહાવિસામશ્યજાકુળદ્ ॥ ૨ ॥

૬૭

શ્રી વેદનપદ પ્રકાશ.

બાવાર્થ:—આવક બોજના કરતાં દુષ્કા પરકા કરવાના કારે નહીં અર્થના ત્ અર્થ ન કરે. કયોં કે અનુકંપાદાન, આપકોકું બિનપર બાપાનાને મના નહીં કરા દે. માર બાપાનક સંસારમેં દુષ્કા પીડીત હોયેકે દેખેકે વિશેષ સહિત દ્રવ્ય આપ બાપ હોયો તરેશેં અનુકંપા કરે. કયમે દ્રવ્યમેતો યથા યોગ આનાદિ હોયે, આપ બાપમેં બનકે સન્સારમેં પ્રત્યાગે. કનિ. કય વાસ્તે અર્થ (મન) પ્રાપ કરમેકા યદી સાર દે, બેં મનાદિ ધર્મેં લગાના.

તથા વચન પાનેકા કલ યદ હે એ સખમેં પ્રીતિઆન રખકે. સો વચન બોલકે, પ્રીતિયુક્ત મિત્રાચારી રખની. કિંતુ બાવીયાં દેની. બદલ આપ (કલક) દેના. વિદ્ય કરની. બ્રહ્મ બોલના, જૂડી ગણની (સાક્ષી) પરની, ક્રિયાદિ વચન પાનેકા કલ નહીં હે.

યતઃ ॥ વરં પૌત્રં નાર્યં ન ચ વચનમુક્તં યદ્વત્ ॥

વરં પ્રાણત્યાગો ન ચ પિશુન વાવચેન્નપિમિતિઃ

વરં ન્યસ્તો હસ્તઃ કણિપાતિ મુલે તાદૃશ દશને

વરં વન્દ્હોપાત સ્તદપિન કૃતશ્શીલ વિલયઃ ॥૧॥

બાવાર્થ:—યોન રહેના તો અચ્છા દે પરંતુ અસત્ય વચન બોલના અ-
ચ્છા નહીં હે. પ્રાણ ત્યાગ કરના અર્થાત્ ચરનનાતો અચ્છા દે પરંતુ પિશુન
વચનમેં ક્રિયા કરની અર્થાત્ યુગલબોધાણા કરના અચ્છા નહીં દે. તીવ્ર
દાદવાલે સર્પકે મુખમેં અપના હાથ પ્રવેશ કરના તથા અક્ષિમેં અંધાપાત દે-
નાતો અચ્છા હે પરંતુ અપને શીલ-અહા સર્વકા નાશ કરના અચ્છા નહીં હે.

તથા ॥ લોભભેદગુણેનકિં પિશુનતા યદ્યસ્તિ કિંપાતૈકે ।

સત્ત્વં ચેત્તપસાચ કિં શુચિમનો યદ્યસ્તિ તર્થેન કિં ॥

સૌજન્યંયદિ કિં નિજૈઃ સ્વમાદિમાયચ્ચસ્તિ કિં મંદનૈઃ

સદ્વિધાયદિ કિં ધનૈરપયશોયચ્ચસ્તિ કિં મૃત્યુના ॥ ૧ ॥

બાવાર્થ:—યદિ જિસ પાણિમે લોભ હે તો તિસમેં આપ અપણોકા
કયા બરે દે ? અર્થાત્ તિસમેં સચલી અવગુણ આગયે. કયોંકે, સત્ય પા-
પોકા ગૂઢ પ્રાપ્ત લોભ હે “ લોભ મૂલ્યાનિ પાપાનિ ઇતિ વચનાન્ ” યદિ

૧ જિલ્લિત ધાનમે કીર્તિલાનન્ સ્વરૂપ મગદ યોગ્યા અહાં લખ્યું નથી.

દ્વિતીયોપદેશ

૪૧

પ્રતિજ્ઞે વિદ્યતા-ગુણસભોરણ્યા હૈ તો ઐર ખાપોછી કયા જરૂર હૈ ? યદિ સત્ય ભેદન કપ ગુણ હૈ તો તપ કરનેછી કયા જરૂર હૈ ? કયોંકિ સત્ય ભેદનની પરમ તપ હૈ. યદિ ગન પવિત્ર હૈ તો તીર્થાટન કરનેછી કયા જરૂર હૈ ? કયોંકિ તીર્થ ગામ પ્રત્યઃ અંતઃકરણુકે શુદ્ધકરને વાસ્તેછી હૈ; સો અંતઃકરણુ તો પરિતેછી શુદ્ધ હૈ. ઇસી વાસ્તે લોકિકકિંવદંતિબી હૈ કિ. “મનચંચાં કઠોતિ માંહી ગંગા” યદિ સર્વકે આમ સૌજન્ય પશ્યા હૈ અર્થાત્ કિશકિ સાથબી નિસ્કા વેર નિશય નહી હૈ તો ઉસકો અપને સ્વજનોંકી કયા જરૂર હૈ ? કયોંકિ અપની જીવ તિસકે સ્વજન હૈ યદિ જગતમે અપની મદિયા હૈ તો ગાંઠન કરનેકો અર્થાત્ આત્મપ્રણાલિકે પદિરનેછી કયા જરૂર હૈ ? કયોંકિ ગેહને બે પદિરને હૈ સો માન બાગમ કે વાસ્તે હૈ ઐર સોનો પદિરેછી હોરછી હૈ. યદિ ગેહને પદિરને સેંહી મદિયા હોતી હોવેતો વેચ્યા (કંઠરી)છી મદિયા અધિક હોતી આદિયે પરંતુ હોતી નહી હૈ; કિંતુ ઉછરી સફળ પુરોગે હારી હોતી હૈ. હસ વાગે ગેહને પદિરનેસેંહી જગતમે મદિયા નહી હોતી હૈ કિંતુ યુગેસેંહી હોતી હૈ.

યતઃ । ગુણાઃ સર્વંત્ર પૂજ્યંતે, પિતૃવંશો નિર્વંશકઃ

વાસુદેવં નમસ્યંતિ, વસુદેવં ન કો જનઃ ॥૧૧॥

આવાયઃ—ગુણોંછી લી સર્વ જગે પૂજન દેવતી હૈ, ઇસ વાસ્તે પિતાકા વંશ પ્રાયઃ નિષ્પદ્ધ હૈ. ઇસ ઉપર દ્રશ્યંન દિખાતે હૈ. યયા વાસુદેવ-કૃત્ત મહારાજકો બહુત લોક નમસ્કાર કરતે હૈ પરંતુ વસુદેવ કૃત્ત મહારાજકે પિતાંકો કોમળી નમસ્કાર નહી કરતા હૈ. હસ વાસ્તે પ્રાણિકો શુભની પ્રાપ્ત કરને આદિયે. ઐર નિસ્કમે ગુણુ દેવે હૈ ઉસકો મદિયા જગતમે સમગેવલી હોતી હૈ. તો ફેર ઉસકો ગાંઠન કરકે કયા કરના હૈ? યદિ સદિયા યથાયે ગાન પ્રાણિકે પાસ હૈ તો ફેર ઉસકો અન્ય ધનકી કયા જરૂર હૈ? કયોંકિ સદિયા ઐર ધન ગેહ દેવોં એકે સાચિયે નહી હૈ. કિંતુ ધનસેંહી સદિયા અધિક તર હૈ.

યતઃ । વિદ્વત્ત્વં ચ નૃપત્ત્વં ચ, નૈવ તુલ્યં કદાચન ॥

સ્વદેશે પૂજ્યતે રાજા, વિદ્વાન્ સર્વંત્ર પૂજ્યતે ॥૧૨॥

૧ જો મન નિર્મળ છે તો તેને કથરાટમાંજ ગંગા છે. કેમકે તેને નિર્મળ થવા માટે ગંગામાં સ્નાન કરવાની જરૂર નથી.

४२

श्री-जन्मभूमि प्रकाश

भावार्थः—विज्ञानाणां और राज्याणां कदापि तुल्य नदी होती है, क्योंकि राजकी भूगर्भ तो अपने देशमें ही होती है और सद्विचारवाले विज्ञानकी भूगर्भ सर्व देशमें होती है, इस वास्ते जिसके पास सद्विचार्य धन है निराश्रय और धनकी क्या जरूर है? यदि जगतमें अपवर्गश प्राप्त हुआ है तो ईर जिस प्राणिकों करनेकी क्या जरूर है? क्योंकि वे तो जयता हुआभी मरे हुएकी है.

अपिच—जंपीय प्पीयवयणं, दिज्जई दाणं किज्जई विणउ ॥

परगुणगहणं किज्जई, मूलमंतो वशीकरणं ॥१॥

भावार्थः—प्रियकारी भीड़ा वचन गोलना, दान देना, विनय करना, परके शुष्क अर्पण करना, यद् यद् वशीकरण भव है, अर्थात् पूर्वोक्त कारवाही करनेवालेके सर्व प्राणि मात्र वशीभूत हो गते हैं; परंतु पूर्वोक्त कारवाही करनेवाले प्राणी इस जगतमें थोड़ेकी होते हैं. और अपने स्वार्थमें तत्पर अर्थात् अर्थ (धन) पैदा करनेमें और काम अर्थात् पांय छद्रियोंके विषयोंमें अंतुत लोक शुद्धतान (रक्त) होते हैं, धर्ममें उद्यम करनेवाले तो निरक्षेकी है.

यतः—

सुष्पय.

वो विरला संसार, आमदनी खरच संभाले;

वो विरला संसार, नेह निर्धनगं पाले;

वो विरला संसार, देखके करे अदीठा;

वो विरला संसार, जिभागें बाले पीठा;

अण्णामारे जिन जपे, तन मन तजे निक्कार;

अवगुण उपर गण करे, वो विरला संसार ॥२॥

प्रकाश भावार्थ यह हैकि अपने आप और व्यवस्था संभाल करनेवाले अर्थात् सुत्रके आगे लाज कितना हुआ और अर्थ कितना हुआ—यद् यद् काम और अर्थ सांसारिक नदी समझना, क्योंकि सांसारिक लाभ अर्थका विज्ञान तो सर्व प्राणि मात्र प्रायः करके करने की है—परंतु भेदी जिसके मतमें धर्म, शास, पक्ष, दिन, रात्रि, (प्रकाश) जलनीन दुष्प नित्यमें कितना लाभ मैंने धर्म किया और कितना लाभ मैंने सांसारिक करने किया, क्योंकि कितना लाभ मेरा धर्मों लगा मैंने अपना है. और मेरा निष्कल है. अथ-

द्वितीयः प्रश्नः

१४

या औषधीस कलाकडे रित्त शक्तिमे भेने जितने कलाक धर्ममे सगाडे साज प्राप्त किया; औसा दिसाज करनेवाले प्राप्ति धंस जगत्तमे विरसे अर्थात् थोडी है. तथा निर्धन प्राप्तिसे स्नेह अर्थात् मित्राचारी करनेवाले प्राप्ति धंस संसारमे थोडी है. क्योंकि वे अपने जन्ममे औसा भानते हैंकि निर्धनसे स्नेह करेगे तो कदापि तिसको धन अर्पितसे अह, देती पड़ेगी, परंतु वे यह नहीं विचारते हैंकि यह धन किसी परोपकारमे लगाना तो अच्छा है. क्योंकि सद्धमी तो अपस है; आज है और काल नहीं है. मेरा पुण्य प्रयत्न हैतो कितनाही धन धर्म परोपकार आदिमे लगाऊँ, कदापि भूतना नहीं; और मेरा पुण्य प्रयत्न नहीं है तो मैं धर्मादिकमे नहीं भरयुंगा तोही भूतनभगा; धंस वारते मैं अपनी शक्तिके अनुसार दीन गरीब आदि का उद्धार कर अन्यथा मेरा भुक्त्य जन्म निन्द्य यत्ना नयगा; और धनतो छडांकी रख नयेगा. मैंतो केवल अपने हाथके पैसा करे कुंजे पुण्य पापश्च हाँ इधेमे परलवमे साथ ले नयेगा; और तदनुसार वहां सुख दुःखश्च क्याणा प्राप्त करेगा. इसादि विचारके निर्धनके साथ स्नेह करनेवाले थोडी प्राप्ति धंस संसारमे है. तथा किसीका अवगुण्य देखके आम्हेंआ करनेवालेही अर्द्धाधंस संसारमे थोडी है. अर्थात् किसीका अवगुण्य देखके मनमे यह विचारते हैंकि हे येनन! संसारि छज अनादि कालका अनेक अवगुण्यसे भरहुआ है, धंस वारते तुं किसीके अवगुण्योकी तरफ ध्यान न कर, किंतु जिस किसीमे काम गुण्य देखे तो उसको अलण्य कर, और जिसके गुण्यो प्रशंसा कर. विरसे वसके औजली गुण्य अलण्य करनेका कितना हैवे औसा विचारने वालेही धंस संसारमे थोडी है. तथा नृजान (जन्दा)से द्विपक्षि, प्रमाण्य संयुक्त, पित, गौड वयन ओलने वालेही धंस संसारमे थोडी है. तथा अपने आत्मको वश करनेवाले, रागद्वेष रुदित जगत्तान् तीर्थकर के वश करनेवाले, तनगनको पिकार लाग करनेवाले, और अवगुण्य ऊपर गुण्य करने वाले, औसा प्राप्ति धंस संसारमे थोडी है. अथ मूलशब्द "बुद्धेःफलं" इत्यादि सक्षेपार्थ तात्पर्य लिखते हैं - बुद्धि पानेका इस यही है जे निष्पक्षपात लेके तत्त्व पदार्थका विचार करना. (१) शरीर पानेका सार यही हैकि पाप प्रवृत्तिसे दूर नाना; और तत्त्व धारण करनेका. (२) अर्थ-धन पानेका सार यही है जे सुपात्रमे लगाना. (३) वयन-पानेका इस यही है जे गौड वयनार्थ सर्व के साथ प्रीति करणी. (४) इति॥

૪૬

શ્રી જ્ઞેનધર્મ પ્રકારા.

મોહ શું કરે છે?

આ સંસારમાં સર્વ પ્રાણીને પરિભ્રમણ કરાવનાર “મોહ” કહેવાય છે તે તેનું પ્રબળ કેટલું છે? અને તે શું કરે છે? તે બાબત માટે આ નીચે તેના પરાક્રમનું દુકું અને સાદું સ્વરૂપ બતાવ્યું છે.—

મોહ, પ્રાણીને-રાગદ્વેષાદિ દોષ યુક્ત, જેની પાસે પ્રગટપણે મોહનો આવિર્ભાવ બતાવનાર સ્ત્રી સ્વેચ્છા હોય છે અને જેની પાસે દેવનો પ્રગટ આ-વિર્ભાવ બતાવનાર શરણ હોય છે તેમજ નેત્રો દ્વારા પોતાનું અપૂર્વપણું સ્વરૂપનાર માણસો, અન્ય-પોતાની ઉત્કૃષ્ટ દેવનો અપ જરૂર છે તેનામાં દેવ-પણું સમજાવે છે. સ્ત્રી અને દ્રવ્યાદિકના પ્રગટ પરિચયવાળા, સંસારમાં આ-સકત છતાં અનાસકતપણાનું દોષ બતાવનાર અને દંડિઓના વિધાયમાં ચકચૂર એવા નાગપાંચી મુરને વિશે યુરપણું મોહ સમજાવે છે અને તેની તન, મન, ધનથી ભક્તિ કરવાનું પણ મોહજ શીખવે છે. અનેક પ્રકારની અમાન તાણે બરેલો, પૂલોપર વિરોધી, અને જેના કાન કરનાર પુરોની આપના સિદ્ધ થઈ શકતી નથી તેવાના કહેવા ધર્મમાં ધર્મ બુદ્ધિ મોહ કરાવે છે. અને તેના પણ પોતાને જન્મથી પ્રાપ્ત થયેલા ધર્મમાં આવડી બુદ્ધિ મોહ-જ કરાવે છે. પુત્ર પ્રાપ્તિ વિગેરે અનેક કારણોને માટે ન માનવા યોગ્ય દેવની માનતા મોહજ કરાવે છે એટલુંજ નહીં પણ જેમની ભક્તિવદે અ-નંત શુભગત મેળાની પ્રાપ્તિ થઈ શકે એવા અસિદ્ધતાદેવની પણ ચિંતામણી રત્નની પાસે નિરસાર પરતુ માગવા જેવી મુશ્કેલ તૃણ માનતા મોહજ કરાવે છે. મુર્ખેશ્વર કરવામાં પણ હંદસીયીક વાંછા મોહ કરાવે છે. કદી સ-ર્વોપકૃત સ્વાદાત્મ માર્ગની પ્રાપ્તિ થાય તો તેમાં સંસાર કાંઈક પણ મોહજ કરાવે છે. સાક્ષાત્કાશના તેમજ બુદ્ધિના અલપપણાથી રાજા હર્ષકૃત, પોતાના સમજતામાં ન આવે તો તેમાં પોતાની અલપતાનો વિચાર ન લાવતાં તેમાં સારા વચનમાંજ વિપરીત ભાવ મોહ કરાવે છે. અપાત્ર અપાત્ર કારણોવડે અનંતકાળ પર્વત પરિભ્રમણ કરાવનાર મિથ્યાતાની બીજ મોહ કરે છે.

મોહ કાળગતમાં પોતાની દશાને બુદ્ધાની જા અવગણના કરણ માટે પ્રાણી ઉપર આક્રોશ કરાવે છે. પણ કાળની પ્રાણીને મોહ કાળગતમાં તો-ડાની નામે છે. કોઈપણ પ્રકારની વિરોધતા પ્રાપ્ત થયા પછી પણ પોતાની હલકાઈ કરાવનાર અભિમાન મોહજ કરાવે છે. કદી કોઈ પ્રકારની સારી દશા પ્રાપ્ત થઈ હોય તો તેનાની પાત્રી દેવાં માટે મનવચરણ મોહજ કરે.

મોહ શું કરે છે ?

૪૫

માથ છે. અનેક પ્રકારના જીવ પ્રપંચ કરીને દ્રવ્યોપાર્જનાદિ કાર્યમાં મોહજન્ય પ્રેરે છે. શ્રીમંતને ઇચ્છાની વાંકાવડે પોતાના આત્માનેજ ઇચ્છાશૂન્ય કાર્ય મોહ કરાવે છે. પોતાના અજ્ઞતા ગુણને પ્રગટ કરવા માટે તેમજ પારકા ભૂતા ગુણને ઢાંકી દેવા માટે અકર્ણિશ પ્રપાન મોહની પ્રેરણાથીજ માથ છે. શૂન્ય નિમિત્તને કોઈ જતાં પશુ સ્ત્રી તીર્થસાદિ ગતિનો ભ્રમ મોહજન્ય પોતાના માથા નામના સુખોદ આરંભ કરાવે છે. અનેક પ્રકારના પાપ કરીને પ્રતિજ્ઞાન કરાવનાર વિષ શ-આદિકના વ્યાપાર સોભ નામના જાળના સુખટને મોહથી મોહજન્ય કરાવે છે. ક્રમજન્ય વ્યાપારોદિએ દ્રવ્ય પ્રાપ્તિ થવાનો સંભવ હોય તો તેમાં સત્તાના, પ્રમાણિકપણનું કે રચનાર, સુખ, નિષ્કેદિય જીવોની યજ્ઞના કરવાની જરૂર નથી એમ ગુણપણે મોહજન્ય સમજાવે છે. સ્ત્રી, પુત્ર, પરિવાર, દ્રવ્ય મહત્ત્વ અને દેહ સુખાં અસ્થિર-અનિત્ય અને ક્ષણ માથમાં વિનાશ પામવાના ધર્મનાળા જતાં તેમાં રિપરપણી, નિત્યપણી અને યાત્રા જરૂરીત અ-વિનાશી પણી બુદ્ધિ મોહજન્ય કરાવે છે. ધર્મ વ્યવહાર અને વાસ્તવિક ભેદ વ્યવહારોદિકને આત્મપર મુકી દઈને આત્મ સોભના પરતપણથી દુર દેશમાં ગમન મોહજન્ય કરાવે છે જેમના સંગથી દયા સ્વભાવ શિથિલ થાય, ઉદ્વિગ્નતા વિષય ખુટ થાય, મહા આરબ અને મહા પરિભ્રમોદિ કાર્યમાં પ્રવર્તતાં પાપનો ભય કુદીત થઈ જાય, તેવાઓનો અકર્ણિશ સંગ મોહજન્ય કરાવે છે. મનુષ્ય નરકે સમાનના જતાં તેજમાં, દુઃખમાં, વારૂ રચનામાં, કાલકાળાવવામાં અને અનેક ક્રિયામાં અગિમાનીપણું પ્રગટ કરવાનું મોહજન્ય રજી-અને છે, શૂન્ય નિમિત્તનું માથ આલંબન પકડીને અનિતિમાં પ્રવર્તતી થયતી મોહનીજ શિખામુણથી આ પ્રાણી પાણું બાળીને જોતો નથી.

હાસી કરાણી દ્વેષ અને તેના પરિણામે કરતીએક વળતા પેરપેર કે પ બુદ્ધિનો હિંદ મોહવડેજ માથ છે. કૌતુકો જોવાનીતીવ્ર ઇચ્છા અને અ-નેક પ્રકારની તંત્રક્રિયાવડે જનતા જનાવોથી ગદીત થાજવું તે, તેમજ તે-વાં ચમત્કાર કરતોરાઓમાં પૂજ્ય બુદ્ધિ વિગેરે મોહના પ્રભાવથીજ માથ છે. ઉદ્વિગ્નતા વિષય જે કે પરિણામે વિષ તુલ્ય છે તેમાં આતંક મોહજન્ય થતા-વે છે. રસેદિના પોતાજ માટે અભક્ષ પદાર્થો ખાવાની બુદ્ધિ તેમજ યારક સો-કાવેટર આદમકીય વિગેરે મંત્રેન પ્રભના સંગવડે પ્રયજિત થયેલા પદાર્થો ખાવાની તીવ્ર અભિલાષથી જાણવું નિર્ણયજન્ય મોહજન્ય સિખવે છે. સ્પર્શ-દિના તીવ્ર અભિલાષથી સુખસાધમાં સુવહી તેમજ સ્વીપરિક્ષના આલિંગ-જની ઇચ્છા મોહજન્ય કરાવે છે. જાણના સૌખ્ય, જાણના અનેક રસોદિ, જા-

૪૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

દા પદાર્થો કરતાં અગ્રાધાર્ય ગણાતા પદાર્થોમાં વિશેષ સ્વાદાપ્તતા મોહનતા તાવે છે. અનેક જીવોને કીલામણા ઉપગમીને માત્ર આ નાશવંત દેહને સ્વરૂપ કાળનું સુખ આપવાની યુષ્મિતે પુણ્ય સંસ્થા, પુણ્યકાર અનેક પુણ્ય કોટાઓ નો ઉપભોગ મોહન કરાવે છે. સહોદરી વૃદ્ધ ગણ્યા મોળ્યા અન્ય સ્ત્રીઓની કબર વિદ્યાર યુત્ત દૃષ્ટિવડે જોવાનું મોહન સુગમે છે. પોતાં અનિર્વાણમાં કુળેલા દોષને નાટકાદિ પ્રસંગે નિર્વાણ દેખાવ માત્ર કરવારા અને જોનારાઓનું ધર્મ્યાદિક ભરણ કરીને તેના પાંદળા વાગેને પરસ્ત્રી કાંપર પાખું, બુધાર, ચોરી વિગેરે અનિર્વાણે માર્ગે મહાવતારા નાટકકારોના નાટકોને જોવાની ઇચ્છાથી 'એવો નિર્વાણે શીખવાનારૂં પ્રાપ્ત સાધન છે' એમ કહેવાનું મોહન શીખવે છે. નાટકોનોના અને નાટકોના ગાળો સાંભળવાની ઇચ્છા મોહન બિભાવ કરે છે. પોતાની નિંદાનું પરોક્ષ પણે બોલાવેલું વચન પણ સાંભળવામાં આવતાં દેખી જાંબનિ મોહ કરાવે છે. સ્ત્રી યુવાદિકના સંયોગમાં આનંદની માન્યતા મોહ વડે જ થાય છે. તેમના વિયોગમાં ખેંદની બાલ્યનિ મોહન કરાવે છે. અનિષ્ટ પદાર્થોના સમાગમમાં મોહન કહેવ ઉપગમે છે. ઈરીઓને આજુબગતા વિષય પરતે કુદિશન પણાનો બારા મોહન કરાવે છે. આયુષ્ય પૂર્ણ થયે દેવેંદ્ર ચક્રવર્ત્યાદિક પણ પરલોક ગમન કરે છે એવું નિરસદેહ પણું છતાં પણ સ્વર્ગના વર્ગમાંથી ફેણનું પણ મૃત્યુ થયે ઓછો વધતો શોક મોહન કરાવે છે. તેમાં પણ કૃત્રીમ પણે શોક દ્રવિ દેખાડવાનું મોહન શિખવે છે અને વિશેષ પિત્રીના પાત્ર પુત્ર, મિત્ર કે સ્ત્રીયાદિકના મરણ પ્રસંગે તેમજ સ્ત્રી વર્ગને પુત્ર યા ભત્તારાદિકના મરણ પ્રસંગે શોકમાં નિમમ થવું, છાતી માથું કુટવું અથવા અભાંત વિલાપ કરવા તે સર્વે યાજ એજા મોહન ન્યાય છે. આ શોક પરલોકાદિકના તેમજ અપહીન વિગેરેના બાપમાં ભગિત થઈ જતાં મોહન શિખવે છે તેમજ અલ્પ બાળે મદા બાંધ માનવાનું અને બાપ સહીત સ્થાનકે પણ બાપનીત થવાનું મોહન શીખવે છે. પોતાના દેહમાં અનેક પ્રકારની અશુભિ ભરેલી છતાં 'બાલ સદગ' અશુભિ દેખીને પણ તાક મરડવાનું મોહ સગવળે છે. વળી મોહ તાત્કલિક પણે શુભિ અશુભિનો વિચાર કરવાથી વિમુખ રાજે છે. આવી રીતે અનેક પ્રકારની મોહનતા કદ્યેના પ્રાણી અનુભવે છે.

વળી સ્ત્રી સંયોગમાં રૂંટીત અભિલાષા મોહ કરાવે છે. વિષય યુદ્ધિ તદ્દિ પામે એવા અનેક પ્રકારના સ્વર્ગના મોહન છે. કેટલાય પ્રકારના

મોહ શુ કરેકે?

૪૭

નિયમવિના સ્ત્રી સેવનની અવિચ્છિન્ન તત્પરતા મોહન કરાવે છે. સ્વસ્ત્રીમાં અનૂમિ ક્રિયા કરાવીને પરસ્ત્રીની અભિલાષા મોહન કરાવે છે. પરસ્ત્રી લંપટ થયેલા અનેક મનુષ્યોને ચાંદી, પ્રમેહ, વિસ્ફોટક, સંધી વાયુ વિગેરે વ્યાધિથી પીડાતા જ્ઞેતા છતાં તે સંબંધમાં નિર્ભય રહેવાનું મોહન સમજાવે છે. કીર્તિ મેળવવાને માટે જન્મ પર્વત અનેક પ્રકારનો પ્રયાસ કરતો હોય છે છતાં આવા અપશ્રીર્ષિનો અત્યંત પ્રસાર કરનારા કાર્યમાં મોહન ધકેલી મુકે છે. મોહનું પરાક્રમ વેદોદયના સંબંધમાંતો એટલુંબધુ દુર્નિવાર છે કે તેનું વર્ણન કરવું મુશ્કેલ છે.

આ પ્રમાણે મોહનું પરાક્રમ સંલેપમાં ઊપર જતાવ્યું છે હું કામાં તેણે પ્રાણીના વિવેક રૂપ નેત્ર ખેંચી લઈને તેને અંધન બનાવી દીધેલ છે. તે સંબંધમાં શ્રીમદશોધિનપદ્ય ઉપાધ્યાયે અષ્ટક પ્રકરણમાં કહ્યું છે કે-

અહં મમેતિ મંત્રોયં મોહસ્ય જગદાંધ્યકૃત્ ॥

અયમેવ હિ નમ્રપૂર્વઃ પ્રતિમંત્રોપિ મોહજિત્ ॥૧॥

“આ જગતને અંધ બનાવી દેનારો મોહ જગતનો મંત્ર ‘હું’ અને ‘મારું’ એટલેજ છે. એટલે આ મારા કહેવાતા સર્વ પદાર્થોનો સ્વામી હું છું’ અને તે સર્વ પદાર્થો મારા છે એવી અવાસ્તવીક-મિથ્યા સમજણવડે તેણે આખા જગતને વિવેક નેત્ર રહીત-અંધ બનાવી દીધું છે. તે શબ્દોનીજ પૂર્વ જો નકાર જોડવામાં આવે તો તે મંત્રન મોહને છૂતનારો-પૂર્વ મંત્રનો પ્રતિપક્ષી મંત્ર થાય છે. એટલે પોતાના કહેવાતા સ્ત્રી, પુત્ર, પરિવાર, ધર, હાટ, દ્રવ્ય અને દેહાદિકનો સ્વામી હું નથી, અને તે સર્વ પદાર્થો સંયોગ સ્વભાવે મળેલા છે અને વિયોગ સ્વભાવે-સ્થિતિ પરિપ્રકવ થયે-જુદા પડવાના છે તેથી તે મારા નથી આવી તાત્વિકપણે અંતરંગ બુદ્ધિ થાય તો તે પ્રાણી મોહને છૂટે છે. અર્થાત્ તે વસ્તુના સંયોગ કે વિયોગને અવસરે મોહ તેને કિચિત્ પણ કદમના કરી શકતો નથી. તે પ્રાણીના સ્વભાવનું પલટવા પથ્થું થતું નથી. તે પ્રાણી તો પોતાના આત્મિકશુભમાંજ રમણ કરે છે. છત્રિ બાંધેલું.”

ઉપર જણાવેલા મોહના પરાક્રમે તોડવા માટે વિવેકરૂપ વંશનીજ પરમાવસ્થકતા છે તેનું સ્વરૂપ જીને પ્રસંગે જતાવીશું જેથી પૂર્વોક્ત સર્વ મોહયશી સંબન્ધ વારમાં પરંતુ આત્મિક પરાક્રમવડે છુટી જશે. દાંલતો પૂર્વે જતાવેલા મોહના પરાક્રમે જાણીને તે તે જાંવને મોહ ફત્ત જાણીને તેનાથી દૂર રહેવા પ્રયાસ કરતો જોઈએ. આચાર્ય વર્ગ પ્રત્યે આમારી પ્રાર્થના છે.

૧૮

સા. જી. ના. ના. મ. પ્રકાશ.

નિતિવાક્યામૃત.

અનુસંધાન પુ. ૧૨ ના પૃષ્ઠ ૧૬૦ પાં.

૧૧૧ જે કાર્યમાં ઘટે તેટલો ખર્ચ કરી શકીને નથી એવું કાર્ય આ રૂબનારને મૂળે નાખ્યો.

૧૧૬ બદ્ધ કલેશ માથ અને ફળ અલપ મળે એવું કાર્ય આરંભનારને મળા મૂળે નાખ્યો.

૧૧૭ જેના કાર્યમાં ચિંતન ન આવે એવો કાષ્ટપણ્ય પ્રાપ્તી આ લોકમાં મળે નથી અને શવાનો પણ નથી માટે ચિંતન આવેલું જેવાને કાષ્ટપણ્ય કાર્ય તજી દેવું નહીં.

૧૧૮ હું કરીશ કે નહીં કરી શકું એવા શંકાપ્રયુક્ત ચિત્તવાળાને બાળ હ્રદય વાળો નાખ્યો.

૧૧૯ આપણે દર હોય ત્યાં સુધી તેનો બચ રાખવો અને તે આવી પડે ત્યારે ધૈર્ય કે સૌર્ય રાખવું એ શુભ મહા પુરુષોનો છે.

૧૨૦ મૃદુતા યુક્ત બળ જેમ મોટા પર્વતને બેદી નાખે છે તેમ મૃદુ શુભવાળો પુરુષ પણ મોટા રાજાઓના હૃદયને બેદી નાખે છે. અર્થાત્ પોતાનો વશ કરી દે છે.

૧૨૧ મધુર બોલનારે મધુર જેમ વિપદાર સંધોનો નાશ કરે છે તેમ માણસોનો માણસ પોતાના ગર્વના અવસ્થાનો નાશ કરે છે.

૧૨૨ વિપત્તિના સમયમાં સંતાપ કરવો તે કાર્ય સિદ્ધિમાં ચિંતન રૂપ છે માટે તેની અસર મનપર થવા દેવી નહીં.

૧૨૩ સરહ શુભતા મેલની પેડે મિથ્યા ગર્વના કળ્યાણ પુરુષો દરજા નથી

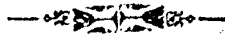
૧૨૪ જેમ વસ્ત્રે જાડ અવસ્થા કહે છે તેમ મહા પુરુષનું વચન પણ દુષ્ટાપિના રહેવું નથી.

૧૨૫ કાષ્ટપણ્ય વરતુ સ્વભાવથીજ સુંદર કિંવા નિચ છે એમ નથી પરંતુ જે જેને સારી લાગે તે તેને મન સુંદર છે.

૧૨૬ ધણા ક્રોધવાળાની પ્રમુક્તા અશિમાં પડેલા અશિની પેડે શવાના થઈ જાય છે.

શ્રી મુખધના ગ્રાહકોને ખાસ સૂચના.

મરકીના ઉપદ્રવને લીધે ગ્રાહક વર્ગ યુગાધ ઠોડી ગ-
પેલ હોવાથી ગયા વર્ષના ચાર છેલ્લા અઢી બીલકૃત મોકલેલા
તથા, આ વર્ષનો અંક પેહલો ને બીજો ચોકઠો મોકલવામાં
આવે છે. તે જોઈને પહોંચશે (પાછો નહીં આવે) તેમને ગયા
વર્ષના ચારે અંક મોકલવામાં આવશે. લંબાજમ જેટલું લેણું
થયું હોય તેટલું બહારકોટ છીપીયાલીમાં શા. રતનાજી વીરજી-
ની દુકાને ભરીને પહોંચ લાવી અને ખમર આપવા, આ સૂ-
ચના ઉપર જરૂર લક્ષ આપવું. ગાંધી.

તૈયાર છે. મફત મંગાવી લેવા.

“પ્રયોગને માટે પશુવધ કરનાર પાસ્ટ્યુર ઇન્સ્ટીટ્યુટ
નામનું ખાતું આ દેશમાં સ્થાપવાનો હીલચાલ
કેટલી વાંધા ભરેલી છે તે વિષે.

મુખધમાં મળેલી ગંગવર સભા સન્મુખ મી. મનસુખલાલ ર
જાણ આપેલા બાબતની છાપેલી નકલો તૈયાર છે.

મુખધની-ની છાપન ઝોની વિવિધસેવન સોસાયટી (પ્રયોગ માટે
યતો પ્રાણીવધ અટકાવનારી હિદુસ્થાનની મંડળી)ના ઝોનરરી સેક્રેટરી.

ચુ. વનાજીઆબ ખંદર.

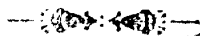
શીરનામે લખવાથી મફત મળી શકશે.

તૈયાર છે.

નવું જૈન પચાંગ.

સંવત ૧૯૫૩ ના ચૈત્રથી સંવત ૧૯૫૪ ના ફાગણ સુધી
તીથી, વાર, ઇંચેજ તારીખ, જૈન પર્વો, સૂર્યોદય ગૃધરાસ્ત સમય
આમીડીઆં વિગરે જોવાનું સહેલું સાધન.

કીમત અરધો આના.

(નીચે જણાવેલા ઐશ્વર્યોને લલાચમ ભરવાથી ગ્ધ-
ગને પહોંચશે.)

- ૧ રીંછી મુંગણ-શા. ત્રીવિધસલાખામુંજી કીરિયાલી શા. રતનાજી નિંચીની દુકનો.
- ૨ " બાળ. ગુનીલાલ નીરવંદ. ત્રીવિધ તાડી.
- ૩ સુરત-શા. ગાંધારવંદ ગાંધારવંદ. કપુતાર બાળ.
- ૪ આમદાવાદ-વડાવા. મગનલાલ મરખવાંદ રામનર્મદાની ગેળા.
- ૫ " શા. નથુલાલ રતનાજી. એવંદે તર્મદકુવર પ્રેસ.
- ૬ લીરગામ-ગારતર. રતનાજી ગુળવંદ.
- ૭ વલસોડ-શા. પુનમવંદ કેશુરજી.
- ૮ જળગામ-શા. રામવંદ જીવરાજ.
- ૯ કપડવાજ-પરી બાલાબાઈ ગીરધરલાલ.
- ૧૦ પાલીતાણા-ઝવેરી. લખમીવંદ ઘેલા.
- ૧૧ વિરાવળ-શા. કપરજી ગોડળ. વૈત્તલાલા.
- ૧૨ ધોરાજી-શા. વદલાજી રવજી.
- ૧૩ આમરેલી-શા. ત્રીવંદ જતાબાઈ.
- ૧૪ કલકરા-બાઈ વલાબજી હીરજી. મંત્રરાજી.
- ૧૫ ઐરાન-શા. સુંદરજી દરવંદ.
- ૧૬ ડભોઈ-શા. મગનલાલ જીવંદ.
- ૧૭ જંજીસર-શા. મોરંમદાસ બહેવર.
- ૧૮ મહુવા-શેડ. તર્મકવંદ માળિકવંદ.
- ૧૯ સાણંદ-ગારતર. ત્રીવિધસલાખામુંજી મગનલાલ.
- ૨૦ પૂના-શા. રામજી. મગજી. ચંદર બગલ.
- ૨૧ વડોદરા-વેંદ. મગનલાલ ગુનીલાલ. નાગલાલ.

— ૧૬૦ —

લલાચમની પહોંચ આપવા આ કામને આપણે